

thi nu er der sat ind i Tilladelsen til Indførelsen, at Dyrene skulle transporteres ad Jærnbanen. Det Stykke, der er Tale om at transportere Dyrene ad Jærnbanen, er $\frac{3}{4}$ Mil, om jeg husker ret, fra Bedsted til Ribe. Der har fundet Drift-Sted i to Tilfælde. Der er i det hele taget indført til Karantæneobservation i Ribe 44 Dyr, altsaa Tallet er ikke stort. Af disse ere to Drifter komne ad Landevejen, det Stykke Landevej fra Bedsted til Ribe. Den ene Gang var det to Kvier, den anden Gang 12 Køer og 1 Tyr. De 2 Kvier bleve drevne af een Mand, men de 12 Køer og den ene Tyr bleve drevne af 3 Mænd. Som Vedsager have de haft en Gendarmerikorporal, hvem det paalaa at paase, at Dyrene ikke kom uden for Landevejen, og han erklærer, at de ikke ere komne uden for Landevejen. Altsaa, naar man taler om store Drifter, er det en Fejltagelse. Der har, som sagt, været to Tilfælde, to Drifter, og de vare, forekommer det mig, ordnede paa en ret tilfredsstillende Maade. Men for at stoppe det Forhold, er der givet Ordre til, at der i selve Indførelstilladelsen kommer til at staa, at Befordringen skal ske ad Jærnbanen. Naar Forholdet er fremkommet ved Bedsted og ikke ved Bamdrup, kan jeg kun sjonne, det er, fordi den Vogn, som kommer syd fra, ikke maa føres ud over Bedsted, ikke maa føres fra Bedsted til Ribe. Den skal indlades paa en ny Jærnbane paa det lille Stykke fra Bedsted til Ribe. Det maa man gøre for Fremtiden, da det maa anses for det sikreste. Det glæder mig at have faaet Lejlighed til at omtale dette Forhold, thi man vil se, at der har foreligget to Tilfælde, hvor Forholdet har været ordnet paa en ret tilfredsstillende Maade, men man vil ogsaa se, hvilke formidable Overdrivelser man er udsat for, naar man alene holder sig til, hvad der har staaet i et Dagblad.

Det ærede Medlem nævnde endelig Chicago-Udstillingen, Kunstens eventuelle Deltagelse i Chicago-Udstillingen, og mente, at det Spørgsmaal slet ikke havde foreligget i Jvor under Forhandlingerne mellem Finansudvalget og Ministeren. Deri tager det ærede Medlem dog fejl. Maaske jeg maa oplæse et Par Steder i Rigsdagstidende. Det første er en Udtalelse af den ærede Ordfører, der findes i Folketingets Forhandlinger for 1891—92 Bag. 4568, midt paa Siden. „Der foreligger nemlig den ret mærkelige Erklæring fra de danske Kunstnere, at de ikke ønske at deltage i denne Udstilling; men der er formodentlig nogen Udsigt til, at de kunne betænke sig inden den Tid, da den endelige Beslutning maa tages. Efter hvad

der er meddelt Udvalget, er der imidlertid ikke noget i Vejen for, at Kunstnerne kunne komme til at deltage for den samme Bevilling, her er givet. Der vil nemlig for den samme Bevilling blive staaet ovre i Chicago et særligt Lokale for den danske Udstilling“. Det ærede Medlem vil altsaa se, at Finansudvalgets Ordfører i Jvor har forudsat den Mulighed, endogfaa den Sandshulighed, at Kunsten kom til at deltage. Der blev i den Anledning vækset flere Replikker mellem Indenrigsministeren og forskellige Talere, men jeg vil nødig opholde Tinget for meget med dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor gaa til at oplæse endnu en lille Udtalelse, der findes i samme Tidende, Sp. 4645. Det er et Svar, som jeg gav paa et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgtreds (Bluhme), og det lyder saaledes: „Jeg tror, at det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler fremsatte, allerede er bevareret. Jeg har tilladt mig at udtale, at Industriforeningen kan ikke være affaaeren fra at modtage Kunstnerne, for saa vidt det sker paa passende Maade og saaledes, at Kunstnersamfundet kan være tjent dermed, samt i øvrigt Ministeriet mener at kunne gaa ind derpaa. Altsaa, det er ikke affaaeret, at Kunstnerne kunne medtages. Det andet Spørgsmaal er, om Industriforeningen ikke vil være saaledes stillet, at den maa sige: Vi kunne ikke tage Kunstnerne med, thi vore Medlemmer tilstede det ikke. Jeg sjonner ikke rettere, end at dertil vil Industriforeningen være berettiget. Men der er ikke noget i Vejen for at tage Kunstnerne med. Kun kan Industriforeningen ikke ensidig sige, at nu ville vi tage Kunstnerne med paa den Maade, som det passer os; der maa ogsaa andre være med til at tage Bestemmelse, der maa ogsaa andre være medraedende i Spørgsmaalet, om Kunstnerne skulle med, for at dette kan ske paa en passende Maade.“ Jeg skal dertil nævne, at jeg har forbeholdt mig approberende Beslutning derom og tidligere, ved en anden Lejlighed under samme Forhandling udtalt at maatte have Kultusministeren med, forinden jeg kunde give approberende Beslutning, Bestemmelse i den Retning. Jeg nævner det her, fordi det synes, at Spørgsmaalet skal blive aktuelt. Jeg vil erindre om, at Spørgsmaalet i Virkeligheden har været fremme, og den Maade, hvorpaa det er blevet bevareret her, foreligger jo klart nok.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Reis) har, efter hvad der meddeles mig, nævnt, om Havnesporet i Aarhus ikke kunde blive befaret for Passagerer, rejssende, antager jeg, at det maa være, dels